

siger det en velvillig og saglig Behandling her i Tinget. Jeg gaar derfor ud fra — selvfølgelig ikke, at det høje Tings Medlemmer kan tiltræde alle Enkeltheder i Lovforslaget, f. Eks. de enkelte Lønsatser, men —, at Lovforslaget vil møde en virkelig velvillig Behandling af alle her i Tinget.

Lovforslagets nærmere Historie er den, at der allerede flere Gange har været forsøgt at lovgive om Lønninger ved Universitetet og Kommunitetet. Det er imidlertid hidtil mislykkedes, og det endte da med, at man nedsatte en Kommission til at gennemgaa denne Sag og fremkomme med Forslag. Denne Kommission beskæftigede sig foruden med Lønningsloven for Universitetet tillige med andre Forhold, f. Eks. det store Spørgsmaal om Opførelse af en Laboratoriebygning og tillige med administrative Forhold under Universitetets Styrelse. Da Kommissionen blev færdig i 1913, blev man enig om først at tage Forslaget om Opførelse af en Laboratoriebygning til Forhandling, og det blev, som det ærede Tings Medlemmer vil vide, udført forrige Aar. Det var saa Meningen at optage Lønningsloven til Forhandling, men saa kom Krigen, og i den første Tid mente Ministeriet, at der kunde ikke være Tale om atskride til denne Forhandling, saa meget mere som denne Lønningslov vilde medføre visse andre Lønningslove, idet det ikke blot var Universitetet og Kommunitetet, som havde en forældet Lønningslov, men der var andre Institutioner under Ministeriet, der i lang Tid havde maattet vente paa Forbedring af deres Lønningsforhold, og som jeg havde givet Løfte om, at de ikke skulde blive tilsidesat, naar man en Gang fremsatte Lønningslovsforslag. Saa endelig i Aar, ved den Forhandling, jeg havde med Finansudvalget ret før Jul, fremkom der Forespørgsel om, hvorvidt Ministeriet tænkte paa at fremsætte en saadan Lønningslov, og paa mit Svar, at Ministeriet ikke skulde være uvilligt, saafremt man kunde faa Tilsagn fra alle Partier, modtog jeg altsaa de førnævnte Skrivelser fra de forskellige Partier om, at de billigede, at Lovforslaget blev fremsat, og tilsagde en velvillig og saglig Behandling i Tinget.

De Institutioner, der her er Tale om,

er for det første 6 Institutioner, der staaer med ret gamle Lønningslove. Der er for det første Universitetet og Kommunitetet med en Lønningslov fra 1892, dernæst Universitetskvæsturen og Sorø Akademi med en Lønningslov fra 1902, den polytekniske Lærestanstalt med en Lønningslov fra 1894, det kongelige Akademi for de skønne Kunster med en Lønningslov fra 1863, som delvis fik en Ændring i 1871, den farmaceutiske Lærestanstalt med en Lønningslov fra 1902 og endelig Museet for Kunst, der var optaget paa det Lovforslag, som blev fremsat i 1914, men af forskellige Grunde, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa, den Gang udgik, og som jeg derfor mener maa tages med nu. Endelig er der to delvise Lønningslove. Den ene er for Overlærerinder og kvindelige Adjunkter ved Statens højere Almenskoler samt ved Sorø Skole og Opdragelsesanstalt. De har en Lønningslov af 1903. Denne Lønningslov blev imidlertid i 1903 bygget paa den da gældende Lønningslov for Overlærere og Lærere, som stammede fra Halvfemserne. Medens Overlærerne og Lærerne saa i 1907—08 fik en ny Lønningslov, blev de kvindelige Lærere staaende paa Grundlaget fra Halvfemserne. Deres Lønning er derfor uretfærdig i Forhold til deres mandlige Kollegers. Endelig er der en lille Afdeling ved Rigshospitalet, som ved den Lønningslov, der blev vedtaget i 1910, synes at være blevet noget tilsidesat, saa at de paagældende har faaet en ringere Stilling, end lignende Tjenestemænd har andre Steder ved Statsinstitutioner, f. Eks. ved Sindssygehospitalet, og ogsaa en ringere Stilling end Tjenestemænd ved kommunale Anstalter af lignende Art. De er da ogsaa tagne med.

Det Grundlag, som jeg har ment at maatte holde mig til ved Fremsættelsen af dette Lønningslovsforslag og ved Bedømmelsen af de enkelte Lønsatser, er det Grundlag, hvorpaa Lønningslovene i 1907—08 for de store Etater og andre er byggede, og jeg har ment at maatte holde mig dertil, fordi man, hvis der skulde tænkes paa en Revision af Lønningslovene i det hele, vilde staa lettest, naar alle Lønningslove var byggede saa vidt muligt paa det samme Grundlag. Endvidere har Ministeriet maattet tage Hensyn til den Betænk-